

Könyvek sárguló lapjai

70

Se háború, se járvány, se idő nem tette tönkre,
mint a folyó újul az üresedő polcok helye.
A könyvek forgatása, élmények összefonódása,
te sem mész el innen máshova,
ne hagyd beszűkülni az elméd, ostoba!

Nekem már remeg a kezem, de írok és olvasok.

Lehajolok, felveszem a témát az útról,
A halhatatlan, nagy elmék sem azért írtak,
hogy a TÉKA polcain guggolva
nézzenek szét.

A kortárs írók, költők között megférnek a régiek,
Írtak gyereknek, felnőttnek, idős embereknek.
Egy életünk van: hordjuk tele tudással, míg lehet.

Olvashatunk már e-bookon, laptopon, okostelefonon,
a technika vívmányai próbát tesznek e koron.
Nincs olyan újdonság, ami pótolhatná
a régen megsárgult könyvek illatát!

Az irodalmi estek, a közvetlen találkozások
közel hozzák a szerzők egy-egy személyes gondolatát.

Felejthetetlen, ahogy városunk költője saját versét adta elő,
Végül három ember segített neki, nem látva könnyeiktől.

Ezeket az érzéseket az emberek köszönik, nem feledik,
Mint gyermek az ANYJÁT,
s a remekműveket, melyeket halhatatlanná tesz az idő,
és a könyvtár.